

Θύμηση αγαθή και πονούσα

/ Γενικά / Ορθόδοξη πίστη

Ηγούμενος της Μονής Αγίου Γεωργίου Μαυροβουνίου Αρχιμ. Συμεών

Τη 27η Μηνός Ιουνίου έτους 2011 ετελειώθη εν Κυρίω καθ' ύπνον εν τη Μονή του Αγίου Ιωάννου του Θεολόγου εις το Αίγιον ο δούλος του Θεού, Ευέλθων, Πρωτοπρεσβύτερος Παραλιμνίου της Κύπρου.

«Η λύπη πεπλήρωκέ μου την καρδίαν». Μετά την πρωϊνή λειτουργία στη Μονή μας, η είδηση για το θάνατο του πατρός Ευέλθοντα. Πώς, πότε, γιατί; Μα ο θάνατος δεν έχει γιατί και διότι. Τηλεφωνώ στον συνεφημέριό του παπα-Αντρέα. Ολοφύρεται στο τηλέφωνο. Μου δίνει την Μαρία. Ήταν χαμένη. «Κάνε, πάτερ, τρισάγιο στον πατέρα μου, κάνε, πάτερ, κομποσχοίνι». Δεν άντεχα αυτή τη φορά να πάω στο σπίτι τους να τους συμπαρασταθώ, όπως τότε, εκείνο το Σάββατο που πέθανε ο Χριστόφορος. Μετά από 16 χρόνια πάλι οι ίδιες σκηνές. Η Μαρία να ετοιμάζει το τραπέζι για τη σορό. Το τραπεζομάντηλο, το πρόσφορο, το κερί, το θυμίαμα. Τότε για τον αδελφό, τώρα για τον πατέρα! Το σκήνωμα του νεκρού στην Ελλάδα, οι διαδικασίες για τη μεταφορά του, το αεροδρόμιο, τα αεροπλάνα, « ο νεκρός ταξιδιώτης» ... [\(περισσότερα...\)](#)